

Стефан Караджа се катерил като горска катерица по къщите и нанасял удари на турците. Васил Иванов се сражавал в битките и се отличил с голяма решителност. Нашия карловец, макар и новак, по-млад и по-неопитен от другите, привлякъл вниманието на войводите. Той се сблизил и обикнал най-много Стефана Караджа не само зарад неговата неустрашимост, но и зарад неговата пжргавина и другарски относки. През време на дипломатическите преговори боевете спрели. Раковски се разпоредил да се облекат момците му с формено облекло, на глава с калпак, вжрху който лжщяла желта табличка с думите „*свобода* или *сжрт*“. Обучението на юнаците вжв военното изкуство ставало редовно. Гимнастическите упражнения били на пжрво място. При тия упражнения Стефан Караджа скачал тжй високо и широко, че справедливо бил наречен *сжрна*. Нашия юнак не останал по-долу. В своите скокове и той се доближавал до Караджата, а някога дори го и надминавал. Ала Васил Иванов джржал страната на Караджата и по други причини: Раковски се облякжл разкошно, наел си фйтон и поискал да играе ролята като княз-освободител на Бжлгария. Понякога той ставал толкова горделив и заповедник, щото волните негови доброволци зели да го мразят. Когато веднаж сржбския княз Михаил отишел да поздрави бжлгарската легия, Раковски го посрещнал с адютанти и му отрапортувал като бжлгарски княз. Това нещо вжзмутило Караджата и не-